

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

вул. Винниченка, 18, м. Львів, 79008 тел. (032) 2 999 800 факс (032) 2 999 810

www.lvivoblrada.gov.ua e-mail: info@lvivoblrada.gov.ua

код ЄДРПОУ 22340506

№ _____

На № _____

від _____

Журналістці «NGL Media»

Олександрі ГУБИЦЬКІЙ

hubytska@ngl.media

Про розгляд запиту

Шановна пані Олександро!

Користуючись нагодою, висловлюю Вам свою глибоку повагу та пошану!

На Ваш запит від 26 серпня 2024 року (вх № 03-ЗМІ-73 від 26 серпня 2024 року) щодо надання інформації про закордонні відрядження депутатів Львівської обласної ради за період з 01 травня по 26 серпня 2024 року повідомляємо.

Львівська обласна рада у своїй діяльності керується принципами відкритості та прозорості, робота ради всебічно висвітлюється на офіційному вебсайті обласної ради, у соціальних мережах та медіа.

Поряд з цим, згідно із частиною другою статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

В умовах дії на території України правового режиму воєнного стану пропуск через державний кордон громадян України здійснюється з урахуванням вимог Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», Законів України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», «Про правовий режим воєнного стану» та Правил перетинання державного кордону громадянами України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 року № 57 (далі – Правила).

Саме в період дії воєнного стану в Україні Кабінет Міністрів України прийняв ряд постанов із питань унесення змін та доповнень до Правил перетинання, зокрема постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2023 року № 69 «Про внесення змін до Правил перетинання державного кордону громадянами України» (далі – Постанова № 69) доповнено Правила перетинання новими пунктами 2¹⁴–2¹⁷.

У разі якщо громадянин України належить до осіб, зазначених у пункті 2¹⁴ Правил перетинання, і згідно з пунктом 2 Постанови № 69 включений до відповідного списку осіб (зокрема, депутат місцевої ради), він має право перетинати державний кордон на підставі відповідного рішення про службове

відрядження або з урахуванням додаткових підстав пропуску через державний кордон, передбачених в абзаці другому пункту 2¹⁴, пунктах 2¹⁶ та 2¹⁷ Правил перетинання, зокрема:

- пропуск через державний кордон жінки (у тому числі тієї, яка є усиновлювачем, опікуном, піклувальником, однією з прийомних батьків або однією з батьків-вихователів) та/або чоловіка, який є самотнім батьком, самотнім усиновлювачем або опікуном, піклувальником, прийомним батьком чи батьком-вихователем (за умови, що він не перебуває у шлюбі та самостійно виховує та утримує дитину без участі матері), які мають або виховують дитину/дітей віком до 18 років, під час їх виїзду за межі України з метою відвідування таких дітей, які перебувають за межами України, або для супроводження таких дітей для виїзду за межі України здійснюється уповноваженими особами Держприкордонслужби за наявності відповідних підтвердних документів (абзац другий пункту 2¹⁴ Правил перетинання);

- пропуск через державний кордон осіб, визначених пунктом 2¹⁴ Правил перетинання, для лікування за кордоном здійснюється за наявності документів, які дають право на виїзд з України і в'їзд в Україну, та листа Міністра охорони здоров'я про погодження з іноземною стороною перелік осіб, яких заклади охорони здоров'я іноземних держав можуть прийняти на лікування за кордоном. Виїзд таких осіб дозволяється у супроводі одного з членів сім'ї першого ступеня споріднення (пункт 2¹⁶ Правил перетинання);

- у разі введення в Україні воєнного стану Голова Державної прикордонної служби може прийняти рішення про дозвіл на перетин державного кордону для осіб, визначених пунктом 2¹⁴ Правил перетинання, у разі смерті за кордоном одного із членів сім'ї першого або другого ступеня споріднення.

Поряд з цим повідомляємо, що за інформацією Адміністрації Державної прикордонної служби України, на сьогодні виїзд депутата місцевої ради в закордонне відрядження, не пов'язане з його депутатською діяльністю, може здійснюватися на підставі розпорядчого документа керівника про направлення працівника в службове відрядження за кордон, оформленого за основним місцем його роботи.

Звертаємо Вашу увагу, що відповідно до статті 20 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» посадові особи Державної прикордонної служби України також наділені повноваженнями щодо перевірки у осіб, які прямують через державний кордон України, документів на право виїзду з України, з'ясування підстав для перетинання державного кордону України та у випадках, передбачених законодавством, мають право приймати рішення про відмову у перетинанні державного кордону України.

Правовий статус народних депутатів України, визначений Законом України «Про статус народного депутата України», передбачає, що народний депутат здійснює свої повноваження на постійній основі. Натомість депутати сільських, селищних, міських, районних та обласних рад здійснюють свої повноваження, не пориваючи з виробничою або службовою діяльністю. Лише окремі депутати місцевих рад, які обрані секретарем ради, головою чи заступниками районних/обласних рад працюють у відповідній раді на постійній основі і не

можуть суміщати свою службову діяльність з іншою роботою (стаття 6 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»).

Таким чином, депутати місцевих рад, які не працюють в місцевих радах на постійній основі, можуть мати інше основне місце праці; такі депутати не перебувають у службових відносинах з місцевою радою та не перебувають з місцевою радою у відносинах підпорядкування.

Відповідно до статті 32 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», на час сесії чи засідання постійної комісії місцевої ради, а також для здійснення депутатських повноважень в інших передбачених законом випадках депутат місцевої ради звільняється від виконання виробничих або службових обов'язків.

Таким чином, порядок та умови надання місцевою радою службового відрядження за кордон депутату місцевої ради, який не працює в цій місцевій раді на постійній основі, законодавчо не врегульований, адже службові відносини такого депутата виникають за основним місцем праці з конкретним роботодавцем, а не з місцевою радою.

Варто додати, що враховуючи зазначені вище зміни до чинного законодавства, виконавчим апаратом Львівської обласної ради було напрацьовано проєкт рішення «Про затвердження Порядку відрядження депутатів Львівської обласної ради за кордон в умовах правового режиму воєнного стану» (773-ПР від 31 серпня 2023 року), який оприлюднений на офіційному вебсайті Львівської обласної ради в розділі «Пленарні засідання»: https://drive.google.com/open?id=1_cq64RB9eK2bSPmX68ztSB9kaobwlQT_&usp=drive_fs. Вказаний проєкт рішення обласної ради був включений у порядок денний XXII чергової сесії (27 лютого та 12 березня 2024 року), проте рішення не набрало достатньої кількості голосів для його прийняття.

Згідно із пунктом 1 Розділу I Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 13 березня 1998 року № 59, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 31 березня 1998 року за № 218/2658 (далі – Інструкція), службовим відрядженням вважається поїздка працівника за розпорядженням керівника державного органу (поїздка державного службовця – за розпорядженням керівника державної служби), підприємства, установи та організації, що повністю або частково утримується (фінансується) за рахунок бюджетних коштів, на певний строк до іншого населеного пункту для виконання службового доручення поза місцем його постійної роботи (за наявності документів, що підтверджують зв'язок службового відрядження з основною діяльністю підприємства).

Постановою Кабінету Міністрів України № 98 від 02 лютого 2011 року «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» також установлено суми витрат на відрядження виключно державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів.

Проте, як зазначалось вище, депутати місцевої ради, які не працюють в цій раді на постійній основі, не є працівниками місцевої ради (посадовими особами органу місцевого самоврядування), а тому не можуть отримувати компенсації витрат під час перебування за кордоном за рахунок коштів місцевої ради, що не виключає можливість відшкодування витрат за основним місцем праці чи приймаючою стороною.

Окрім цього, звертаємо Вашу увагу, що відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством.

Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» № 10 від 29 вересня 2016 року вказує, що визначальним для публічної інформації є те, що вона по своїй суті заздалегідь зафіксована будь-якими засобами на будь-яких носіях та знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень.

Системний аналіз норм Закону України «Про доступ до публічної інформації» дає підстави для висновків, що отримувати та/або створювати такий продукт може виключно суб'єкт владних повноважень у процесі здійснення ним своїх владних управлінських функцій. У подальшому володіти цим продуктом може будь-який розпорядник публічної інформації, навіть якщо він не є суб'єктом владних повноважень (постанова Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 07 лютого 2018 року у справі № 817/1432/15 (провадження № К/9901/1462/18)).

Узагальнений документ, зміст якого відповідає запитуваному, або інформація, яка відображає відповіді на поставлені питання, в процесі реалізації обласною радою своїх повноважень не отримувалась, не створювалась, не знаходиться у володінні та не задокументована будь-якими засобами і на будь-яких носіях, а тому обласна рада не є розпорядником інформації за запитами щодо інформації, яка може бути отримана шляхом узагальнення, аналітичної обробки даних або потребує створення в інший спосіб.

Більше того, стаття 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» передбачає, що інформацією з обмеженим доступом є:

1) конфіденційна інформація - інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов;

2) таємна інформація – інформація, доступ до якої обмежується відповідно до закону, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі; інформація, яка містить державну, професійну, банківську, розвідувальну таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю;

3) службова інформація – інформація, що міститься в документах суб'єктів владних повноважень, які становлять внутрішню службову

кореспонденцію, доповідні записки, рекомендації, якщо вони пов'язані з розробкою напряму діяльності установи або здійсненням контрольних, наглядових функцій органами державної влади, процесом прийняття рішень і передують публічному обговоренню та/або прийняттю рішень; зібрана в процесі оперативно-розшукової, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони країни, яку не віднесено до державної таємниці.

На виконання вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації» розпорядженням голови Львівської обласної ради № 479 від 02 вересня 2022 року було затверджено Інструкцію про порядок ведення обліку, зберігання, використання і знищення документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову інформацію, а також Перелік відомостей, що становлять службову інформацію у Львівській обласній раді.

Відповідно до частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Згідно з статтями 2, 14 та 24 Закону України «Про захист персональних даних» персональні дані - відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Поширення персональних даних передбачає дії щодо передачі відомостей про фізичну особу за згодою суб'єкта персональних даних. Володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

Враховуючи згадані нормативно-правові акти та судову практику їх застосування, з огляду на викладені вище обставини у їх сукупності, правові підстави для надання запитуваної інформації відсутні.

Інформуємо також, що рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені в порядку, визначеному статтею 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації»

З повагою

В. о. керуючого справами

Ярослав ГАСЯК